

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 martie

Seria I, Anul XXIII, Nr. 9 (330), 2021

VIZITA ISTORICĂ A PAPEI FRANCISC LA MARELE AYATOLLAH ALI AL-SISTANI

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Mesajul IPS Aurel Percă la aniversarea a 30 de ani de la constituirea Conferinței Episcopilor din România - pag. 4-5; Patima și moartea lui Isus - pag. 8; Nevoia de echilibru pentru a nu cădea. Cazul Fatima - pag. 10-11; Riscurile conversațiilor - pag. 17.

Întâlnirea Eparhială a Asociațiilor

Luni, 15 martie 2021, s-a desfășurat în variantă *online*, pe platforma Zoom, Întâlnirea Eparhială a Asociațiilor, eveniment care a reunit membrii ai asociațiilor laicale și responsabili cu pastorația din protopopiatele Eparhiei noastre, alături de părinții protopopi. Le-au fost alături PSS Virgil Bercea, Părintele Vicar General Mihai Vătămănelu și părintele Vicar cu preoții Antoniu Chifor.

Invitatul special a fost Don Michele Falabretti, reponsabil național cu pastorația tinerilor în cadrul Conferinței Episcopale Italiene, traducerea mesajului fiind asigurată de către Părintele Mihai Tegzeș, coordonatorul Departamentului de pastorație a Adulților și a Familiilor în Eparhia de Oradea. Moderatorul întâlnirii a fost Părintele Paul Popa, directorul Biroului Pastoral.

S-a început cu rugăciunea Sfântului Francisc, după care cei prezenți au vizionat două materiale video, unul legat de activitatea asociațiilor și a grupurilor laicale din eparhie, iar al doilea legat de activitatea grupurilor și a asociațiilor de copii și tineret de pe cuprinsul acesteia.

Preasfințitul Virgil a adresat un cuvânt de început prin care a reafirmat susținerea pe care o acordă asociațiilor „eu pun mare preț pe activitatea Asociațiilor, este important să-i avem aproape pe credincioșii noștri, fiecare cu abilitățile sale”. Iar legat de moto-ul întâlnirii, Preasfinția Sa a oferit un sfat legat de activitatea de pastorație „dacă cu adevărat călcăm pe urmele înaintașilor noștri, cu adevărat putem lumina”.

Don Michele Falabretti a spus că pandemia provoacă examinarea sentimentelor umane, făcându-ne pe

toți mai râvnici în lucrurile pe care le făceam înainte într-un alt fel.

„Biserica trebuie să rămână o lumină aprinsă în aceste vremuri”, a spus părintele, referindu-se și la imaginea când Sfântul Părinte Papa Francisc, în mijlocul Pieței Sfântul Petru, care era goală, a făcut singur rugăciunea Calea Crucii, rămânând o lumină aprinsă, „iar această perioadă a pandemiei ne ajută să trăim ca și pastorație pentru viitor”.

Legat de tineri, Părintele a reliefat necesitatea de a-i înțelege mai bine pe aceștia, creând condițiile ca ei să poată afla răspunsuri la întrebările pe care le au, pentru ca mai apoi, adulții să înțeleagă mai bine ce au de făcut, mai ales că se parcurge o perioadă mult diferită de cele de până acum, cu mai multe suișuri și coborâșuri.

Adulții, adesea, consideră că pentru formarea unui tânăr este nevoie de a-i învăța pe aceștia foarte multe lucruri, însă, important este ca tinerii să ducă „prospețimea credinței în viața lor”. Părintele a subliniat importanța ca „fiecare să fie creștin acolo unde trăiește”.

Ca o concluzie, Don Michele Falabretti a menționat că nu este nevoie ca cel care educă să fie unul carismatic, „cel mai important este ca el să vrea binele celorlalți și să-i iubească pe aceștia”. „Tinerii l-ar părăsi pe un predicator, chiar foarte talentat, dar care nu ține la ei”, fiindcă „Iubirea noastră față de Dumnezeu se vede doar iubind oamenii.”

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a oferit acest timp prețios împreună, fără această variantă *online* fiind mai puțin probabil să ne putem aduna într-o astfel de formulă.

Dumnezeu ne va ajuta cu siguranță să ne putem întâlni pe viitor pe parcursul unor activități interesante, încât să ținem aproape de EL în acest iureș al vieții noastre.

Întrucât misiunea în pastorație este o activitate prețioasă a comunității, îi mulțumim lui Dumnezeu pentru tot, Îl rugăm să ne ajute să fim încrezători, să punem în practică învățămintele Sale, reușind să răspândim Lumina Sa în lume.

Laura OLOGU
Biroul Pastoral

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Mihaela Caba, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Eugen Ivuț.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Dumnezeu iartă mereu

17.01.2021

Iubiți frați și surori, bună ziua!

În această a patra duminică din Postul Mare, liturgia euharistică începe cu această invitație: „Bucură-te, Ierusalime...” (cf. Is 66,10). Care este motivul acestei bucurii? În plin Post Mare, care este motivul acestei bucurii? Ne spune evanghelia de astăzi: „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul Său, unul născut, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (In 3,16). Acest mesaj al bucuriei este inima credinței creștine: iubirea lui Dumnezeu a avut apogeul în dăruirea Fiului omenirii slabe și păcătoase. Ni l-a dăruit pe Fiul Său, nouă, nouă tuturor.

Este ceea ce apare din dialogul nocturn dintre Isus și Nicodim, din care aceeași pagină evanghelică descrie o parte (cf. In 3,14-21). Nicodim, ca orice membru al poporului lui Israel, îl aștepta pe Mesia, identificându-l într-un om puternic care va judeca lumea cu putere. În schimb, Isus pune în criză această așteptare prezentându-se sub trei aspecte: cel de Fiu al omului înălțat pe cruce; cel de Fiu al lui Dumnezeu trimis în lume pentru mântuire; și cel de lumină care îl distinge pe cel care urmează adevărul de cel care urmează minciuna. Să vedem aceste trei aspecte: Fiu al omului, Fiu al lui Dumnezeu și lumină.

Isus se prezintă înainte de toate ca Fiul omului (v. 14-15). Textul face aluzie la relatarea despre șarpele de aramă (cf. Num 21,4-9), care, din voința lui Dumnezeu, a fost înălțat de Moise în pustiu când poporul a fost atacat de șerpii veninoși; cel care era mușcat și privea șarpele de aramă se vindeca. În mod analog, Isus a fost înălțat pe cruce și cine crede în El este vindecat de păcat și trăiește. Al doilea aspect este cel de Fiu al lui Dumnezeu (v. 16-18). Dumnezeu Tatăl îi iubește pe oameni până acolo încât îl „dă” pe Fiul Său: l-a dat în Întrupare și l-a dat în faptul de a-l încredința morții. Scopul darului lui Dumnezeu este viața veșnică a oamenilor: de fapt, Dumnezeu îl trimite pe Fiul Său în lume nu pentru a o condamna, ci pentru ca lumea să se poată mântui prin intermediul lui Isus. Misiunea lui Isus este misiune de mântuire, de mântuire pentru toți.

Al treilea nume pe care Isus și-l atribuie este „lumină” (v. 19-21). Spune evanghelia: „lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele” (v. 19). Venirea lui Isus în lume provoacă o alegere: cine alege întunericul merge spre o judecată de condamnare, cine alege lumina va avea o judecată de mântuire. Judecata este mereu consecința alegerii libere a fiecăruia: cine practică răul caută întunericul, răul se ascunde

mereu, se acoperă. Cine face adevărul, adică practică binele, vine la lumină, luminează străzile vieții. Cine umblă în lumină, cine se apropie de lumină, nu poate altceva decât fapte bune. Lumina ne determină să facem fapte bune. Este ceea ce suntem chemați să facem cu angajare mai mare în timpul Postului Mare: a primi lumina în conștiința noastră, pentru a deschide inimile noastre la iubirea infinită a lui Dumnezeu, la milostivirea Sa plină de duioșie și de bunătate, la iertarea Sa. Nu uitați că Dumnezeu iartă mereu, mereu, dacă noi cu umilință cerem iertarea. Este suficient numai să cerem iertarea, iar El iartă. Astfel, vom găsi adevărata bucurie și vom putea să ne bucurăm de iertarea lui Dumnezeu care regenerează și dă viață.

Maria Preasfântă să ne ajute să nu ne fie frică să ne lăsăm „puși în criză” de Isus. Este o criză mântuitoare, pentru vindecarea noastră; pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

În urmă cu zece ani începea conflictul sângeros în Siria, care a provocat una din cele mai grave catastrofe umanitare din timpul nostru: un număr neprecizat de morți și răniți, milioane de refugiați, mii de dispăruți, distrugeri, violențe de tot genul și suferințe uriașe pentru toată populația, îndeosebi pentru cei mai vulnerabili, cum sunt copiii, femeile și persoanele bătrâne. Reînnoiesc apelul meu din inimă adresat părților aflate în conflict, pentru ca să manifeste semne de bunăvoință, așa încât să se poată deschide o breșă de speranță pentru populația epuizată. De asemenea, doresc o angajare decisă și reînnoită, constructivă și solidară, a comunității internaționale, în așa fel încât, depunându-se armele, să se poate reface țesutul social și să se demareze reconstruirea și revenirea economică. Să îl rugăm cu toții pe Domnul pentru ca atâta suferință, în iubita și martirizata Sirie, să nu fie uitată, și pentru ca solidaritatea noastră să reînsoțească speranța. Să ne rugăm împreună pentru iubita și martirizata Sirie. Bucură-te, Marie... (...)

Vă salut din inimă pe voi toți, dragi credincioși din Roma și dragi pelerini. Și îndeosebi îi salut pe numeroșii filipinezi, care celebrează cei 500 de ani ai evanghelizării Filipinelor. Felicitări!

Și înainte cu bucuria Evangheliei! Urez tuturor o duminică frumoasă. Vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine! Poftă bună și la revedere!

Mesajul IPS Aurel Percă la aniversarea a 30 de ani de la constituirea Conferinței Episcopilor din România

**La mulți ani, Conferinței Episcopilor din România!
La 30 de ani de la constituirea
Conferinței Episcopilor din România**

Astăzi, 16 martie 2021, Conferința Episcopilor Catolici din România aniversează trei decenii de existență. La data de 16 martie 1991 s-a constituit Conferința Episcopilor din România, din care fac parte episcopii de rit latin și episcopii greco-catolici.

La acest ceas aniversar, ne exprimăm profunda recunoștință față de Dumnezeu, care a încredințat acestui organism bisericesc o slujire deosebită pentru Biserica Catolică din România, în misiunea pe care o are în opera de evanghelizare și de călăuzire a poporului creștin spre mântuire.

Recunoștința noastră, a celor care alcătuim astăzi Conferința Episcopilor, se îndreaptă spre toți episcopii care au făcut parte din ea de-a lungul acestor decenii. O mare parte din ei nu mai sunt în viață. Îi recomandăm milostivirii lui Dumnezeu, pentru a-i răsplăti pentru slujirea oferită Bisericii și societății din țara noastră, prin activitatea și inițiativele lor pastorale.

Conferința noastră Episcopală, ca instrument al spiritului colegial al episcopilor (cf. *Apostolos suos*, 14; CIC, can. 447), a desfășurat o activitate deosebită într-o perioadă de transformări profunde pe plan bisericesc, de reluare a structurilor pastorale și administrative ale Bisericii Catolice, participând, totodată, și pe plan social, cultural și politic la momente importante pentru țara noastră – uneori pline de tensiune, dar și de așteptări și promisiuni.

Cred că în toți acești 30 de ani de existență, Conferința Episcopală din țara noastră a dorit să transforme în realitate afirmația conciliară că „bucuria și speranța, tristețea și neliniștea oamenilor de azi, mai ales ale săracilor și ale tuturor celor care suferă, sunt și bucuria și speranța, tristețea și angoasa ucenicilor lui Cristos” (*Gaudium et Spes*, n.1), dar trebuie să cerem iertare și pentru ocaziile în care acest lucru nu s-a realizat și nu am fost la înălțimea cerințelor și așteptărilor care veneau din partea multor oameni.

România a trăit, de-a lungul acestor treizeci de ani, schimbarea mai multor regimuri politice, instituirea unui sistem democratic constituțional, dezvoltarea unui pluralism în creștere, irupția diferitelor curente de gândire și modele de viață, unele chiar îndepărtate de tradiția creștină. Cu ajutorul lui Dumnezeu, episcopii, uniți cu

preoții noștri, persoanele consacrate și credincioșii, cu foarte mulți bărbați și femei de bunăvoință, am dorit să fim – ca martori ai tradiției creștine a poporului nostru – ziditori ai păcii, căutători ai reconcilierii între toți cetățenii țării, depășirea rănilor din trecut și unirea plină de speranță a tuturor pentru realizarea unui prezent și viitor mai bun pentru întreaga societate.

Din acest motiv și cu un spirit permanent de slujire, episcopii au fost chemați să discearnă situația morală a națiunii noastre și a instituțiilor sale, precum și modul în care Biserica este prezentă într-o societate în continuă transformare. În acest fel, Biserica și-a revendicat dreptul la libertate, pentru a acționa în societate, afirmându-și propria identitate, asumându-și libertatea și dreptul indiscutabil la evanghelizare.

Întreaga activitate a Conferinței Episcopilor din România a fost tot timpul, pe parcursul acestor treizeci de ani, în comuniune strânsă cu Succesorul lui Petru, beneficiind de o predilecție deosebită mai ales din partea Sfântului Papă Ioan Paul al II-lea care, în timpul primei sale vizite în România, în „grădina Maicii Domnului”, a încurajat pastorii și credincioșii pentru afirmarea valorilor credinței și pentru valorificarea exemplului eroic și strălucit al martirilor, care au avut de suferit în timpul dictaturii comuniste. Episcopii, preoții și credincioșii au fost în permanență încurajați pentru apărarea familiei și a vieții umane,

precum și a identității noastre creștine. Îi suntem recunoscători Papei Benedict al XVI-lea, care ne-a reamintit de primatul lui Dumnezeu în viața personală și în cea publică, necesar, în special, în timpurile noastre amenințate de laicism și relativism. Acum, cu Papa Francisc, în timp ce îi arătăm comuniunea noastră deplină cu persoana și magisteriul său, vrem să primim chemarea sa reînnoită la o adevărată convertire pastorală, arătând tuturor fața milostivă a lui Dumnezeu printr-un efort mai mare de evanghelizare.

Ne-am exprimat legătura afectivă și efectivă cu Papa, Succesorul lui Petru, care s-a manifestat într-un mod special în vizitele sale în țara noastră și în evenimente internaționale; am oferit sprijin Bisericilor care au nevoie în alte țări și am reamintit relevanța permanentă a misiunii *ad gentes* a misionarilor noștri, ca slujire de evanghelizare și de cooperare între Biserici.

Din privirea plină de recunoștință față de trecut izvorăște și angajarea plină de speranță și entuziasm față

A fost înființat Sanctuarul Martirilor și Mărturisitorilor Români ai Secolului XX

După peste 20 de ani de pelerinaje și multe rugăciuni rostite la Cimitirul Săracilor pentru martirii Bisericii Greco-Catolice din România, Episcopia Greco-Catolică de Maramureș a înființat, prin decret episcopal, Sanctuarul Martirilor și Mărturisitorilor Români ai Secolului XX. Sanctuarul deține personalitate juridică și are sediul în Municipiul Sighetu-Marmației, str. Avram Iancu, nr. 229. Acesta se vrea a fi „punct de referință pentru toate inițiativele de pe teritoriul Eparhiei prin care se aduce cult de cinstire Fericților Episcopi Martiri greco-catolici români și tuturor martirilor și mărturisitorilor din secolul XX, dorind să contribuie la cultivarea credinței și educarea generațiilor viitoare în spiritul valorilor creștine”, citim în statutul Sanctuarului.

„Sanctuarul Martirilor și Mărturisitorilor Români ai Secolului XX reprezintă una dintre modalitățile prin care Eparhia de Maramureș se îngrijește de perpetuarea memoriei celor care s-au jertfit până la sacrificiul propriei vieți, din dragoste față de Dumnezeu pentru unitatea Bisericii lui Cristos și pentru libertatea neamului românesc, dând mărturia supremă despre adevărul credinței”, citim în același Statut. Încununarea martiriului celor șapte Episcopi greco-catolici morți în închisorile comuniste a avut loc pe data de 2 iunie 2019, când Papa Francisc a venit la Blaj și a dat citire decretului de beatificare a lor. „Rămâne ca noi să ne facem partea și să marcăm pământul sfințit de sângele și viața tuturor martirilor și mărturisitorilor credinței din secolul XX, care a fost un secol al prigoanei și suferinței pentru Biserica noastră”, ne spune PSS Vasile Bizău, în prezentarea conceptului bisericii și ansamblului care se va construi pe terenul sanctuarului. „De aceea, la Sighet, vom ridica o biserică-sanctuar, care, prin arhitectura sa, va îmbrățișa întreg cimitirul ce găzduiește osemintele martirilor, îngropați aici pe ascuns, în gropi comune.”

Locul se vrea a fi un punct de reper pentru pelerinii din țară și străinătate, doritori să se apropie de

(urmare din pag. 4)

de viitor, cu încurajarea Papei Francisc, care ne invită la o convertire pastorală și misionară mai intensă, în care noi, episcopii, trebuie să ne asumăm noi responsabilități în slujirea diecezelor/eparhiilor noastre, să dezvoltăm potențialul de care dispunem pentru o evanghelizare eficace a poporului nostru credincios, să ne angajăm în acea lucrare comună care „este calea pe care Dumnezeu o așteaptă de la Biserica mileniului al treilea”, de la noi, păstori, și de la fiecare dintre cei botezați.

Cu încrederea că toți credincioșii noștri ne vor însoți cu rugăciunile lor, ne punem sub ocrotirea Preacuratei Fecioare Maria, cu diversele invocații ale sale prezente în întreaga evlavie a poporului nostru; ne încredințăm

ceea ce a însemnat istoria Bisericii Greco-Catolice din acea perioadă. Proiectul cuprinde o biserică, un generos spațiu exterior dedicat evenimentelor și celebrărilor în aer liber, dar și o sală interioară de activități și conferințe și un Muzeu care intenționează să prezinte clandestinitatea Bisericii Greco-Catolice, „adică acea parte a perioadei comuniste despre care se vorbește mai puțin sau deloc”, ne spune PSS Bizău: „Pe de o parte, la Sighet, avem Cimitirul Săracilor, care păstrează memoria istorică a suferinței martirilor și mărturisitorilor. În muzeul Sanctuarului intenționăm să expunem istoria Bisericii din clandestinitate, acea lumină care nu s-a stins sub frica de teroarea comunistă, nu a fost înăbușită de amenințări și dosare scrise pe la securitate, ci și-a urmat cursul până la punerea în legalitate a confesiunii noastre”, explică Preasfințitul. „În prezent, am finalizat conceptul, urmează faza de proiectare propriu zisă și obținere de autorizații în vederea începerii construcției”, ne spune PS Vasile Bizău.

Responsabil al proiectului este părintele Grigor Mihai, paroh de Săpânța. Bunul Dumnezeu să ia sub protecția Sa acest proiect, noi încredințându-ne Lui și bunăvoinței dumnezevoastră de a-l pune în inimă și în rugăciuni până la finalizarea sa!

Biroul de presă al Eparhiei de Maramureș
www:EpiscopiaMM.ro

și ocrotirii și ajutorului Sfântului Iosif, Patronul Bisericii Universale, în acest an special dedicat cinstirii lui.

Nu uităm nici de martirii de ambele rituri ai Bisericii Catolice din România, încredințând diecezele/eparhiile noastre protecției lor deosebite, pentru ca Biserica din țara noastră să fie întărită și să rămână credincioasă lui Cristos până la sfârșitul veacurilor.

În comuniune de rugăciune și cu dorințe de ani îndelungați și plini de roade Conferinței Episcopilor din România !

† Aurel Percă
Arhiepiscop Mitropolit de București
Președintele Conferinței Episcopilor Catolici
din România

Papa Francisc a început o călătorie apostolică de trei zile în Irak

În dimineața de vineri, 5 martie 2021, Papa Francisc a început o călătorie apostolică de trei zile în Irak. Aeronava oficială, a companiei Alitalia, a decolat de pe aeroportul Roma-Fiumicino la ora 7.45, cu direcția Bagdad, unde sosirea era prevăzută pentru ora locală 14.00 (ora României 13.00). Potrivit biroului de presă al Sfântului Scaun, Sfântul Părinte, înainte de a pleca din Casa Santa Marta, a petrecut câteva momente cu un mic grup de refugiați irakieni, grupul fiind însoțit de elemosinierul apostolic, Cardinalul Konrad Krajewski.

Cu o seară înainte – joi, 4 martie a.c. – Papa a mers să se roage, potrivit obiceiului său, în fața icoanei Maicii Domnului „Salus Populi Romani” din Bazilica Santa Maria Maggiore, încredințând ocrotirii Fecioarei Maria călătoria apostolică în Irak. Agenda deosebit de încărcată a celei de-a 33-a călătorii apostolice internaționale a pontificatului a avut ca moto cuvintele pe care Isus le spune discipolilor Săi: „Voi toți sunteți frați” (Matei 23,8). În prima zi a vizitei, Papa a avut întâlniri, la Bagdad, cu primul ministru irakian și cu președintele țării, cu reprezentanții societății civile și ai corpului diplomatic, iar în cursul serii, în Catedrala siro-catolică din Bagdad, cu Episcopii, clerul, cinul monahal și cateheții Bisericii catolice din Irak

Papa Francisc: Numele lui Dumnezeu nu poate fi folosit pentru justificarea crimelor

și fraților pentru atâtea distrugereri și cruzimi”, a spus el. „Vin ca pelerin de pace, în numele lui Cristos, Principe al păcii. Cât ne-am rugat, în acești ani, pentru pacea în Irak! Sfântul Papă Ioan Paul al II-lea nu a cruțat inițiative, și mai ales a oferit rugăciuni și suferințe pentru aceasta.” Papa a făcut apel pentru încetarea „intereselor partizane” și a celor „care se dezinteresează de populația locală. Să se dea glas constructorilor, artizanilor păcii! Celor mici, celor săraci, oamenilor simpli, care vor să trăiască, să lucreze, să se roage în pace.”

În primul discurs susținut în Irak, Papa Francisc a făcut apel pentru încetarea violenței și extremismului, pentru ca orice irakian să poată să trăiască, să muncească și să se roage în pace. Adresându-se autorităților guvernamentale irakiene în palatul prezidențial din Bagdad, Sfântul Părinte a spus că religia „prin natura ei, trebuie să fie în slujba păcii și a fraternității”. „Numele lui Dumnezeu nu poate să fie folosit pentru a justifica acte de ucidere, de exil, de terorism și de asuprire”, a spus el pe 5 martie. „Dimpotrivă, Dumnezeu, care a creat ființele umane egale în demnitate și în drepturi, ne cheamă să răspândim iubire, bunăvoință, înțelegere.”

Pontiful i-a spus președintelui irakian Barham Ahmed Salih Qassim, precum și politicienilor și diplomaților prezenți, că Biserica Catolică din Irak dorește să fie „prietenă a tuturor și, prin dialog, să colaboreze în mod constructiv cu celelalte religii, pentru cauza păcii”. „Vin ca penitent care cere iertare cerului

Siguranța continuă să fie o provocare majoră în Irak, unde Statul Islamic continuă să opereze, chiar dacă nu mai are un teritoriu propriu. Miliții susținute de Iran contribuie de asemenea la situația instabilă de securitate. Statul Islamic a revendicat atacurile sinucigașe cu bombe din Bagdad, din luna ianuarie, ce au dus la 32 de morți. În lume există circa 10.000 de luptători afiliați Statului Islamic, majoritatea în Irak – susținea luna trecută Vladimir Voronkov, șeful Biroului contra-terorism din cadrul ONU. Întâlnirea Papei cu autoritățile irakiene a avut loc într-o perioadă când țara se confruntă și cu foarte grave provocări politice și socioeconomice, inclusiv o mișcare de protest care cere încetarea corupției la nivel guvernamental, a nivelului mare de șomaj și a diviziunilor din sistemul politic imputate după invadarea țării de către SUA în 2003.

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

Suveranul Pontif a spus în discursul său către liderii guvernamentali că „este necesar să luptăm cu plaga corupției, abuzurile de putere și ilegalitatea, însă nu este suficient. În același timp trebuie edificată dreptatea, să se mărească onestitatea, transparența și să se întărească instituțiile care se ocupă de asta. În acest mod poate să crească stabilitatea și să se dezvolte o politică sănătoasă, capabilă să ofere tuturor, în special tinerilor – așa de numeroși în această țară –, speranța unui viitor mai bun.” Aproximativ 60% din populația irakiană are sub 25 de ani. Rata șomajului pentru tinerii din Irak este estimată la 36%, potrivit unui raport publicat de Consiliul Atlantic în februarie. Prețurile scăzute ale petrolului, risipa și corupția de la nivel guvernamental și o situație de securitate precară împiedică în continuare creșterea economică a țării.

La discursul papal din palat au asistat circa 150 de persoane. Palatul a scăpat neatins în bombardamentele din 2003 asupra Bagdadului, devenind mai apoi sediul forțelor de coalitie pe durata ocupației Irakului. „În deceniile trecute, Irakul a îndurat dezastrele războaielor, flagelul terorismului și conflicte sectare bazate pe un fundamentalism care nu poate accepta coexistența pașnică a diferitelor grupuri etnice și religioase, a ideilor și culturilor diferite”, a spus Papa. „Toate acestea au adus moarte, distrugere, ruine încă vizibile, și nu numai la nivel material: daunele sunt și mai profunde dacă ne gândim la rănilor inimilor atâtor persoane și comunități, care vor avea nevoie de mulți ani pentru a se vindeca. Sfântul Părinte a subliniat „prezența foarte veche a creștinilor” în Irak și a spus că „participarea lor la viața publică, fiind cetățeni care se bucură pe deplin de drepturi, libertăți și responsabilități, va da mărturie că un sănătos pluralism religios, etnic și cultural poate contribui la prosperitatea și la armonia țării.”

Papa a subliniat și suferințele îndurate de populația yazidi, „victime nevinovate ale barbariei nesocotite și inumane, persecutați și uciși din cauza apartenenței lor religioase, și a căror identitate și supraviețuire a fost pusă în pericol. numai dacă reușim

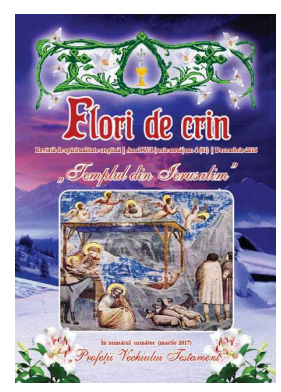
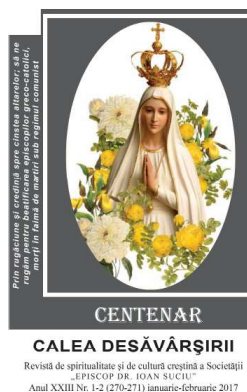
să ne privim între noi, cu diferențele noastre, ca membri ai aceleiași familii umane, putem demara un efectiv proces de reconstrucție și să lăsăm generațiilor viitoare o lume mai bună, mai dreaptă și mai umană. În această privință, diversitatea religioasă, culturală și etnică, ce a caracterizat societatea irakiană timp de milenii, este o resursă prețioasă din care trebuie luat, nu un obstacol care trebuie eliminat. Astăzi Irakul este chemat să arate tuturor, în special în Orientul Mijlociu, că diferențele, în loc de a crea conflicte, trebuie să coopereze în armonie în viața civilă.”

În fine, și-a exprimat recunoștința față de toate organizațiile umanitare care au colaborat pentru a oferi asistență refugiaților, celor rămași pe drumuri, și care au muncit pentru a acoperi nevoile de bază ale săracilor. „Doresc ca națiunile să nu retragă de la poporul irakian mâna întinsă a prieteniei și a angajării constructive, ci să continue să lucreze în spirit de responsabilitate comună cu autoritățile locale, fără a impune interese politice sau ideologice.” Papa și-a încheiat discursul spunând: „Cer Atotputernicului să vă susțină în responsabilitățile voastre și să vă conducă pe toți pe calea înțelepciunii, dreptății și adevărului. Asupra fiecăruia dintre voi, asupra familiilor voastre și asupra celor dragi ai voștri, și asupra întregului popor irakian invoc belșugul binecuvântărilor divine. Mulțumesc!”

www.catholica.ro

Duminica Presei

În fiecare an, a treia Duminică a Postului Mare (**4 aprilie 2021**) este dedicată presei creștine. În acest sens, tasul duminicii respective este centralizat la Episcopie, urmând ca acesta să fie folosit în vederea editării revistelor Eparhiei de Oradea. Tot în acest context precizăm că toți credincioșii noștri sunt rugați să acorde o mai mare atenție presei creștine, citirii și difuzării acesteia, chiar ajutorării ei, în măsura care se poate, pentru că ea, presa, face parte din actul de informare și cunoaștere necesar unui bun credincios.

Silvia PANTIȘ

Patima și moartea lui Isus

Dumnezeu a hotărât ca Fiul Său să vină în lume să pătimească și să moară pentru redresarea oamenilor căzuți în păcat și pentru mântuirea lor.

Isus face dovada imensei și negrăitei iubiri față de Tatăl și față de oameni. Și-a exprimat bucuria de a fi cu apostolii și a lua ultimul Paște împreună. El se pregătește să moară și-i pregătește și pe ucenicii Săi. Le dă multe dovezi de iubire îi numește prieteni și le dă exemplul de slujire spălându-le picioarele, întemeiază Sfânta Euharistie, le promite un Întăritor.

A anunțat în mai multe rânduri Patima Sa, dar acum spune cu exactitate că va fi peste două zile. Le furnizează și multe detalii, care se confirmă. Vrea să ajute pe învățacei să nu-și piardă credința și le dă o nouă dovadă a Dumnezeirii Sale cu această precizie.

În fața Patimilor, Isus pe de o parte se arată neajutorat, așteptând încurajarea, veghea și rugăciunea din partea apostolilor, iar pe de altă parte e încrezător în El.

Deși se prăbușește la pământ sub greutatea agoniei și sudorii de sânge din grădina Ghetsemani, pentru că are în fața ochilor imaginea pătimirii Sale, El face să se dea înapoi și cadă la pământ cu un singur cuvânt pe dușmanii săi, veniți să-L aresteze: „Eu sunt”.

Este legat ca un răufăcător, dar poruncește călăilor ca un Împărat: „Pe aceștia lăsați-i să plece”.

Se supune fără să se apere condamnării la moarte, iar pe de altă parte îl face pe Pilat să se teamă de El, atunci când află că a spus despre Sine că este Fiul Lui Dumnezeu.

Cu Crucea pe umeri, clătînându-se și căzând de câteva ori sub greutatea ei, o mângâie pe Mama Sa prin a cărei Inimă „trecea sabia”, despre care a profetizat bătrânul Simeon.

Se lasă pironit pe lemnul crucii, dar tot atunci îi inspiră lui Pilat să fie scris adevăratul motiv al răstignirii Sale: „Isus Nazarineanu Regele iudeilor”, inscripție care s-a păstrat peste veacuri pe crucifixe.

Se plânge de părăsirea Tatălui, dar promite Raiul tâlharului, care crede în Dumnezeirea Sa și se căiește pentru faptele sale.

Este supus unei înfricoșătoare Patimi, dar în ceasul morții face să se cutremure pământul, să se întunece soarele, să se sfâșie catapeteasma templului, să se despice stâncile, și-i determină pe călăi să-și bată pieptul recunoscând: „Întru-adevăr acesta era Fiul Lui Dumnezeu”.

Isus a suferit chinuri sufletești și trupești: frică, spaimă de moarte în timpul agoniei, a fost palmuit, bătut cu pumnii, biciuit, încununat cu spini, umilit,

batjocorit, scuipat, pironit pe cruce și omorât după înfricoșătoarea agonie.

A suferit din partea prietenilor: trădarea lui Iuda, fuga apostolilor, lepădarea lui Petru, apoi din partea iudeilor, a păgânilor, a preoților, a cărturarilor, a regilor Pilat și Irod, a mai marilor poporului iudeu, a comandanților, ostașilor, servitorilor. Știm că Isus s-a dăruit de bună voie răstignirii, pentru a salva omenirea. Călăii au fost de fapt niște instrumente în mâinile Sale. Să recunoaștem că adevărații călăi nu au fost nici Iuda, nici Pilat, Irod, nici evreii, nici romanii, ci am fost noi păcătoșii. El s-a împovărat cu durerile și suferințele noastre.

Belșug de haruri s-a revărsat peste tot pământul din izvorul Patimilor și Morții Sale. S-au sfărâmat lanțurile robiei satanei și din nou ne-a dat dreptul la

Cer. După Înviere, Isus a coborât în Iad pentru a elibera sufletele dreptilor Vechiului Testament.

Întemeind Sfânta Euharistie, El măreț și viu fiind în Împărăția cerească, rămâne printre noi sub chipul smerit al pâinii. A găsit un mijloc pentru a ține trează amintirea Patimilor și Morții Sale. Își jertfește chiar și înfățișarea de Om, pentru a se dăruia ca hrană tuturor generațiilor.

Isus și în Sfânta Euharistie este o prezență reală. Este același Isus trădat, judecat, batjocorit, țintuit pe Cruce, dar și plin de viață. El ne privește, ne luminează și ne înflăcărează sufletele ca și ucenicilor în drumul spre Emaus. Ne vorbește ca și mulțimilor însetate de Cuvântul Lui de pe

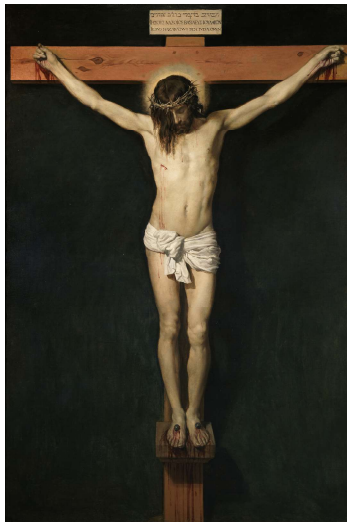
malul Tiberiadei. El ne ascultă, ne vindecă și ne îndrumă.

Din Preasfântul Sacrament, Isus ne spune: „Eu sunt”. E alegerea noastră să rămânem indiferenți, să ne dăm un pas înapoi sau să cădem cu fața la pământ recunoscându-i regalitatea.

Isus este și acum ținta atacurilor și nelegiuirilor din partea necredincioșilor, a prigonitorilor Bisericii sau chiar a creștinilor care trădează din nou.

Să cerem Măicuței Sfinte, care a fost prima și cea mai înflăcărată adoratoare a Lui Isus, să sădească în inimile noastre ceva din simțămintele de compasiune pe care Ea le-a avut.

Fiind mereu prezentă alături de Fiul Său, să ne poarte mereu pașii spre Isus Euharisticul pentru a medita adesea Patimile, a-l preamări și a-i mulțumi pentru Jertfa Sa de răscumpărare cu un așa de mare preț. Să ne rugăm Lui Isus cu credință neclintită, pentru sufletele din Purgator și pentru noi de azi și a celor de mâine, ca să aplice tuturor roadele Patimilor și Morții Sale. Amin.

Întâlnirea *online* a preoților din Eparhia de Oradea

Marti, 12 martie, a.c., a avut loc prin mijloacele de comunicare moderne, întâlnirea *online* a preoților din Episcopia Greco-Catolică de Oradea, avându-l ca invitat pe părintele profesor doctor Iosif Bișoc, preot călugăr franciscan la Sanctuarul „Maica Domnului” din Oradea și moderator pe părintele Antoniu Chifor, vicar responsabil cu preoții.

În deschiderea întâlnirii, Preasfinția Sa Virgil a vorbit despre această perioadă de pregătire pentru marea Sărbătoare a Învierii Domnului, perioadă de purificare. Deasemenea s-a vorbit și despre vaccinare, îndemnând preoții să fie responsabili pentru ei și pentru cei din jurul lor, precum și despre lansarea de săptămâna viitoare a volumului „Tămăduirea bolilor sufletului – Itinerar pentru Postul Mare” a Eminenței Sale, cardinalul Matteo Zuppi, traducerea în limba română realizată de părintele Adrian Fabian Botea.

Această conferință s-a axat pe primele 4 capitole ale Enciclicii „Fratelli Tutti” și a adus la lumină subtilitățile prin care omul, împovărată de nesiguranță, suferință, boală, moarte, se poate elibera de tot răul care-l cuprinde. Răspunsul corect la toate preocupările momentului este redescoperirea lui Dumnezeu și a celui de lângă tine prin solidaritate și fraternitate! Toate interpelările și căutările de care omul sunt tot atâtea căi de descoperire și de înțelegere că nimeni nu-i autosuficient și că avem nevoie unii de alții pentru a depăși o situație atât de serioasă și preocupantă pentru omenire.

Schițăm în continuare câteva dintre ideile principale susținute de părintele Iosif, care trasează drumul spre o mai bună înțelegere a Enciclicii:

În ziua de 3 octombrie 2020, Sfântul Părinte Papa Francisc, pe mormântul Sfântului Francisc, la Assisi, a semnat cea de a treia enciclică a sa „Despre fraternitatea și prietenia socială”, intitulată *Fratelli Tutti*, document care se inspiră de la situația concretă a pandemiei și a necesității de fraternitate și

solidaritate universală.

Enciclica urmează *Lumen Fidei* din 29 iunie 2013, document început de Papa emerit Benedict al XVI-lea și completat și semnat de Papa Francisc, și *Laudato Si* din 24 mai 2015, despre ecologia integrată.

Această Enciclică se încadrează pe linia marilor preocupări ale Bisericii și ale Sfântului Părinte Papa Francisc pentru a depăși această situație fără precedent a omenirii și pentru apărarea valorilor umane și creștine. Documentul, care are 8 capitole cu 287 de paragrafe, ne prezintă modalitatea prin care se poate promova aspirațiile universale la fraternitatea și la prietenia socială.

Pornind de la apartenența comună la familia umană, de la a ne recunoaște frați pentru că suntem fii ai unui Creator unic, toți în aceeași barcă, așadar toți având nevoie să conștientizăm că într-o lume globalizată și interconectată ne putem salva numai împreună, enciclica parcurge, rând pe rând, diferite etape de aprofundare a unor teme stringente ale timpurilor pe care le trăim: nevoia de comunicare, fricile legate de pandemie, speranțele de vindecare a lumii rănită de păcate, abandonarea omului, neînțelegerea, egoismul, neîncrederea etc. Acestea se opun adevăratele răspunsuri care vin doar din încrederea omului în Dumnezeu și în intervenția sa în ajutorul creaturii sale.

În centrul tuturor preocupărilor noastre cotidiene Sfântul Părinte ne amintește că valoare unică a iubirii poate fi cheia de interpretare a tot ceea ce ne înconjoară și doar prin ea ne putem salva toți împreună. Nu fiecare în parte (persoană, popor, țară continent), ci toți împreună ca o mare familie, ca un mare popor putem ajunge la limanul adevărat care se numește Dumnezeu și la eliberarea de rău și de suferință.

Pentru o mai bună aprofundare a temei se propun două piste de reflecție personală:

1. Dumnezeu ne cheamă pe fiecare dintre noi să fim umili să să-l căutăm pe el în persoana celor de lângă noi: care este răspunsul concret pe care-l dau la „strigătul tăcut” al aproapelui meu?

2. Dumnezeu este iubire și din iubire ne mântuiește: mai am eu suficientă iubire să o dăruiesc și celui care suferă cu trupul sau/și cu sufletul?

La finalul întâlnirii au avut loc discuții pe baza temei expusă de către părintele Iosif Bișoc, precum și rugăciunea „Îngerul Domnului”.

Eugen IVUȚ

Pr. Cristian SABĂU

Nevoia de echilibru pentru a nu cădea.

1. CAZUL FATIMA

Deși aparițiile Fecioarei Maria la Fatima au primit recunoașterea Bisericii, acestea au avut numeroase puncte ce au stârnit controverse și mai lasă încă „neliniștiți” mulți oameni. Să vedem despre ce anume este vorba.

Începând din primăvara anului 1917, copiii Lucia Dos Santos, Francisc și Iacinta Marto din localitatea portugheză Fatima au dat mărturie despre șase apariții ale Fecioarei Maria, care s-a prezentat la urmă ca „Regina Sf. Rozar”. Fecioara le-a dezvăluit un secret în trei părți, iar la sfârșitul arățărilor, în 13/10/1917, a dat un semn extraordinar, soarele învărtindu-se pe cer în fața a cca. 70.000 de oameni. La 13 octombrie 1930, episcopul de Leiria a declarat evenimentele demne de crezare. Secretul în trei părți a fost dat publicității în două rânduri diferite: partea întâia și a doua în 1941, iar a treia în 2000.

În 1943, fer. episcop greco-catolic Ioan Sucișu a publicat prima carte în limba română despre Fatima. Înainte de Centenarul 2017 al acelor evenimente portugheze, am simțit ca o datorie launtrică aceea de a republica volumul PSS Sucișu, aducându-i o completare cu ceea ce se mai întâmplase și fusese dezvăluit despre Fatima în cei 75 de ani de când Ierarhul greco-catolic a scris volumul românesc. Însă lucrurile erau complexe și stufoase. Îmi aduc aminte că, în timpul lucrului la text, i-am mărturisit episcopului meu, PSS Virgil: „Am impresia că pășesc pe o coardă subțire pe care trebuie să fiu cu luare-aminte ca să nu-mi pierd echilibrul, pentru a rămâne obiectiv și imparțial”.

De ce toată această greutate? Pentru că pe lângă evenimentele aparițiilor -simple și edificatoare în felul lor- s-au mai suprapus de-a lungul timpului îndeosebi două aspecte resimțite ca fierbinți: 1) se suspecta că, nementionând Rusia în formula de consacrare a lumii către Inima Neprihănită a Mariei, Papa de la Roma ar fi provocat, prin omisiune, instaurarea ideologiei comuniste, cu toate ororile ei; 2) că în 2000, când Papa Ioan Paul al II-lea a ordonat dezvăluirea celei de-a treia părți a secretului de la Fatima, aceasta nu s-ar fi făcut în mod complet.

De-a lungul timpului, a avut loc în Biserică munca de instigare a unui preot canadian, Nicholas Gruner (1942-2015). Într-un stil intransigent și militant, pr. Gruner susținea cu vehemență cele două puncte sintetizate mai sus. A ajuns să fie considerat unul dintre cei mai controversați preoți din Biserica Catolică, devenind o persoană contestatară, adesea foarte incomodă. Pr. Gruner a fondat „Cruciada Internațională a Roza-

rului de la Fatima” și a strâns în jurul său teologi și conferențieri care pledează pentru cauza ce îl înflăcăra pe fondator. Pe site-urile și pe televiziunile online, ei au pretenția că sunt singurii deținători ai adevăratului mesaj de la Fatima, luptând și contestând (cu virulență) autoritatea ecleziastică și pe toți cercetătorii și istoricii care îndrăznesc să afirme că mesajul de la Fatima este cunoscut cu adevărat, că s-a făcut în mod valid consacrarea Rusiei și că cea de-a treia parte a Secretului ar fi dezvăluită complet. Pr. Gruner a adus acuze foarte radicale: a ajuns să susțină că adevărata sr. Lucia ar fi fost făcută să dispară, fiind înlocuită cu o impoștăre dispusă să își dea girul la tot ce i se poruncește din sferile înalte ale autorității ecleziastice. Chiar dacă intransigentul fondator a murit, membrii Asociației pe care a alcătuit-o continuă să îi propage ideile.

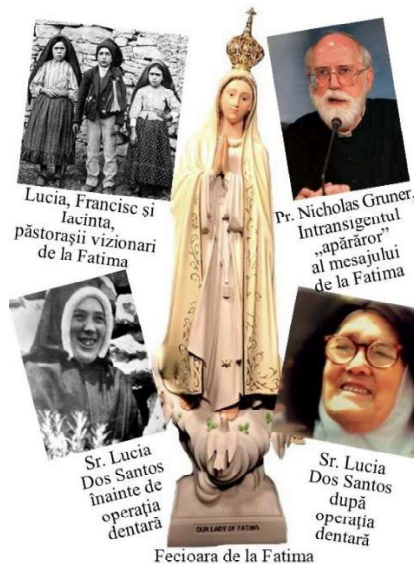
Ca dovadă a acestui lucru, controversele au intrat și în România. La sfârșitul evenimentului de lansare a cărții Fecioara din Fatima a PSS Ioan Sucișu pe care am adus-o la zi, cineva din public a venit să mă întrebe: „Ai scris că Vaticanul a MINȚIT în legătură cu dezvăluirea celui de-al treilea Secret de la Fatima? Că dacă nu, nu-ți cumpăr cartea, pentru că am deja acasă multă astfel de maculatură!” Evident că eu am răspuns că NU consideram că Prelații ar fi mințit; în realitate mă gândeam că ideile „revoluționare” ale pr. Gruner, socotite drept adevăr incontestabil de către această persoană reprezentau o ...maculatură. E important și de unde

preluăm informații: dacă de la autori serioși sau mai degrabă de pe youtube, răspândite de pr. Gruner și de membrii Cruciadei.

De-a lungul timpului, știind că mă ocupasem mai îndeaproape de Fatima, mai multe persoane m-au întrebat dacă era adevărat că sr. Lucia (1907-2005), singura dintre cei trei vizionari rămasă mai mult în viață, fusese sechestrată și dacă era adevărat că al treilea Secret nu a fost încă dezvăluit total. Întrebările erau un semn că aceste chestiuni îndoielnice stârneau vâlvă și în România.

Reiau acum punct cu punct răspunsurile mele.

În legătură cu înfățișarea și mai ales dantura sr. Lucia, invocată ca argument în favoarea sechestrării și înlocuirii ei. Puțini știu că, în 1948, între ieșirea dintre călugărițele dorotee și intrarea între carmelite, sr. Lucia a avut o infecție în gură ce a necesitat scoaterea tutu-

Lansarea volumului „Tămăduirea bolilor sufletului”

Joi, 18 martie, a.c., a avut loc lansarea cărții „Tămăduirea bolilor sufletului” a Cardinalului Matteo Zuppi, tradusă în limba română de către părintele Adrian Fabian Botea, apărută la Editura Presa Universitară Clujeană.

Prin aplicația Zoom a fost făcută lansarea cu participarea Eminenței Sale Matteo Zuppi – autorul itinerarului pentru Postul Mare, a Preasfinției Sale Virgil Bercea – episcopul greco-catolic de Oradea, a profesorului Antonio Cacciari, a părintelui Alexandru Buzalic, a părintelui Marinel Mureșan – coordonatorul apariției cărții, Monseniorul Giovanni Silvagni, vicarul general al Arhidiecezei de Bologna, a preoților din Eparhia de Oradea, preoți din Italia, având-o moderator pe doamna Rodica Indig – consilier cultural în cadrul Episcopiei.

Preasfinția Sa Virgil, în deschiderea lansării, a prezentat personalitatea Eminenței Sale, mulțumind pentru apariția acestei cărți și în limba română.

Profesorul Antonio Cacciari a amintit faptul că „Cartea este dedicată Postului Mare, fiind una care se citește cu plăcere și care poate da roade bogate în spiritualizarea fiecăruia. Cheia de lectură a cărții putând fi găsită la început, unde Cardinalul vorbește despre iubirea de sine, percepută de Sfântul Pavel”.

Părintele Alexandru Buzalic a prezentat carte Eminenței Sale, vorbind despre Postul Mare și Paște, amintind faptul că: „Postul Mare este un timp al ascultării, al ascultării Evangheliei dar și timpul pentru anumite interogații, Postul fiind o perioadă a regăsirii, perioadă în care experimentăm și singurătatea”.

Eminența Sa Cardinalul Matteo Zuppi a vorbit despre ideologia consumismului: „consumismul ne dăunează și ne face să fim oameni care trăiesc doar din pâine, consumști. Acest consumism a transformat foarte mult Biserica și întreaga Europă – cartea fiind un răspuns la consumism. Consumismul a furat inima mai mult ca orice, Biserica suferind cel mai mult în urma acestei ideologii”. La final Eminența Sa a amintit faptul că volumul „Tămăduirea bolilor sufletului” este o legătură de prietenie dintre Comunitatea Sant’Egidio și

credincioșii greco-catolici români.

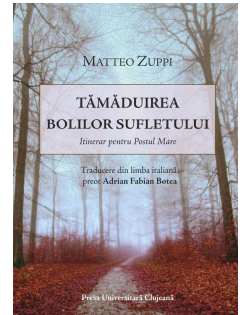
În prefața cărții, părintele Marinel Mureșan, parohul greco-catolic al Parohiei „Sfânta Cruce a Românilor din Bologna”, Italia, amintește de unde a pornit la traducerea în limba română a volumului, amintind faptul că: „Simona Alexandra și Cosmin Tudor, o pereche de tineri căsătoriți din București, au venit în Italia, la Bologna, cu multe speranțe ... Parohia „Sfânta Cruce a Românilor din Bologna” i-a găzduit pe perioada tratamentului pe care Alexandra trebuia să-l urmeze aici, fiind diagnosticată cu o formă de cancer într-un stadiu avansat. Alexandra și Cosmin, tineri ortodocși, au descoperit diferența dintre Biserica greco-catolică, ortodoxă și romano-catolică, căutând prin bibliotecă cărți, atât în limba română, cât și în limba italiană. Au găsit cartea cardinalului Maria Matteo Zuppi, *Guarire le malattie del cuore (Bolile sufletului)*, iar după ce au citit-o mi-au cerut să o traducă în limba română, deoarece, așa cum a fost pentru ea, spera să fie de mare folos celor care luptă, pe ultima sută de metri, cu această boală necruțătoare.

Alexandra a început traducerea cărții ... apoi Domnul a chemat-o în patria cerească. Eu am făcut tot posibilul, încurajat de Cosmin, soțul Alexandrei, având aprobarea Cardinalului Maria Matteo Zuppi și cu ajutorul Preasfințitului Virgil Bercea, al preotului Adrian Botea, al Monicăi Omilescu și al Codruței Săcelean, cărora le mulțumesc din suflet, ca această carte să vadă lumina tiparului înspre folosul cât mai multor oameni.”

Părintele Adrian Botea, traducătorul în limba română, a amintit câteva dintre impresiile avute în timpul traducerii acestui volum.

Evenimentul a fost încheiat de corul „Buna Vestire”, care a cântat un cântec specific acestei perioade a Postului Mare.

Eugen IVUȚ

(urmare din pag. 10)

ror dinților naturali. Evident că dinții noii proteze nu erau strâmbi precum cei din naștere, iar diferența era remarcabilă! Iau aceste date din Biografia ei (533 pag) tipărită de Mănăstirea Carmelitană în care a locuit preț de 58 de ani.

În legătură cu dezvăluirea celei de-a treia părți a Secretului, Sr. Lucia comenta înainte de publicizarea acestuia. „Dacă [oamenii] s-ar căzni să trăiască esențialul care a fost spus deja!... Ei se preocupă doar de ceea ce mai rămâne de spus, în loc să înfăptuiască ceea ce este cerut, rugăciune și pocăință...!” După dezvăluirea Secretului, sr. Lucia zicea despre cei care susțineau că nu era totul: „Atunci dacă ei îl știu, să îl spună! Eu nu

cunosc niciun altul!... Există oameni care nu se mulțumesc niciodată! Să nu dăm importanță...”

Prin numeroasele lecturi pe care le-am parcurs, am găsit și ipoteza că, într-adevăr, nu s-ar fi dezvăluit tot ceea ce sr. Lucia a scris despre a treia parte a Secretului, pentru că în 1960, Papa Ioan al XXIII-lea (1881–1963) a evaluat că o anumită parte nu era inspirată și nici demnă de crezare. Pe lângă misiunea de a păste turma Bisericii, păstorii/(prelații) au și datoria discernământului spiritelor. Prin urmare eu iau distanță față de toate opiniile fanatice (gen ale pr. Gruner), am încredere în munca de discernământ a păstorilor noștri și nu pierd vremea cu investigarea după presupuse aspecte ascunse. Oricum, esențialul și ceea ce ne trebuie pentru mântuire se cunoaște deja. Vă îndemn să faceți la fel!

”Vestitorii primăverii” la „Casa Frențiu”

Anotimpurile vin și trec, dar fiecare dintre noi păstrează în sufletul său un anotimp preferat. La Centrul Rezidențial ”Casa Frențiu”, primăvara a înflorit din mâinile iscusite ale bunicuțelor noastre, care au confecționat mărtișoare pe care le vor acorda celor dragi, în semn de prețuire.

Considerat un talisman al prețuirii, în semn de respect și admirație și Asociația Caritas Eparhial Oradea a acordat câte un mărtișor tuturor doamnelor din „Casa Frențiu”, cu ajutorul a doi seniori, beneficiari ai centrului, care au ales să fie ”vestitori ai primăverii”, aducând bucurie pe chipurile beneficiarelor, dar și a personalului angajat.

Și luni 8 martie, a.c., Ziua Internațională a Femeii, prin cântec și voce bună. În dar, doamnele rezidente ale centrului au primit felicitări confecționate în cadrul atelierelor de creație și un buchet de zambile oferite de către beneficiarii centrului. Momentul a fost marcat de multe emoții, fiind rostită rugăciunea ”Tatăl Nostru” de către preotul Casei, părintele Dat și de tradiționalul cântec de „La Mulți Ani!”

Emoțiile au fost prezente pe chipurile bunicuțelor noastre, impresionate de amploarea acestei Zile speciale în care am ales să le cinstim pe cele mai importante persoane din ”Casa Frențiu”: femei, mame și bunici.

Miruna MOZA
Coordonator

Primăvară cu surprize pentru cei nevoiași

Începutul primăverii a venit cu o surpriză frumoasă pentru beneficiarii cantinei sociale. În urma unui contract de sponsorizare cu firma SC Reropam SRL (producător de încălțăminte din piele naturală), am avut posibilitatea de a oferi beneficiarilor câte o pereche nouă de încălțăminte, bucurându-i și, totodată, eliberându-i de această grijă pentru o vreme.

Reacțiile pozitive ale persoanelor fără adăpost

și ale celor vârstnici cu resurse financiare limitate care vin zilnic la cantină pentru a primi hrana caldă pregătită pentru ei ne-au stârnit emoții și satisfacția unui lucru bine înfăptuit. Unul dintre beneficiari ne-a mărturisit că merge mulți kilometri zilnic pe jos și că va purta acești pantofi „doar duminica, de Paști și în orice altă sărbătoare”, motivând că sunt „prea buni și prea frumoși” ca să fie purtați zilnic, pentru că vrea să îi aibă cât mai mult timp posibil.

O altă doamnă ne-a zis, cu recunoștință, că nu știe cum să ne mulțumească pentru că nu va mai umbla cu tălpile rupte pe care le are la adidașii pe care „îi poartă de mult timp”, arătându-ne, de altfel, că este vorba despre aceeași pereche pe care o primise tot de la asociația noastră, în anul 2019.

Cuprinși de bucuria beneficiarilor și primind mulțumirile lor, se cuvine să transmitem aceste aprecieri celor firmei SC REROPAM SRL care ne-au oferit posibilitatea realizării acestei surprize pentru cei mai sărmani de lângă noi!

Teodora BODA
Asistent social practicant

O bucurie dulce

Cu prilejul zilei de 8 Martie, beneficiarele serviciului Cantina socială a asociației noastre au fost întâmpinate cu un desert pregătit de bucătarii noștri. Astfel, doamnele prezente au avut surpriza de a le fi înseninată mai mult această zi, surprinderea lor regăsindu-se în reacțiile și cuvintele de mulțumire pentru această bucurie. Desertul a constat în câte o felie de tort, care a întregit meniul acestei zile.

Sperăm ca primăvara să fie blândă mai ales cu persoanele fără adăpost și să continue să aducă surprize plăcute pentru toți beneficiarii cantinei!

Teodora BODA
Asistent social practicant

La mulți ani, asistenților sociali!

Ziua Mondială a Asistenței Sociale este un eveniment promovat de Națiunile Unite și Federația Internațională a Asistenților Sociali. Inițiată în anul 1995, este sărbătorită în fiecare an, în a treia zi de marți a lunii martie. Tema propusă pentru anul acesta este: *Ūbuntu*: sunt pentru că suntem.

Pentru că munca în domeniul social este de multe ori și o artă dar și o vocație, asistentul social trebuie, în viziunea noastră, să îl ajute pe beneficiar să se ridice din situația în care se află și să devină independent (atunci când acest lucru este posibil). Dar să fii un astfel de sprijin pentru 1 om, pentru 10, pentru 30 trebuie să ai tu însuși resursele necesare.

Echipa Caritas Eparhial Oradea le felicită pe colegile noastre **Ligia Deac**, asistent social principal la Centrul Rezidențial "Casa Frențiu", **Teodora Boda**, asistent social practicant la Cantina Socială "Maria Rosa" și **Cornelia Bud**, asistent social la Centrul After School "Sfântul Martin din Ioaniș și le dorim, cu aceas-

tă ocazie, să-și păstreze energia de a lucra și entuziasmul de a face mereu încă un pas înainte!

În numele Asociației vă mulțumim pentru pasiunea și implicarea competentă și urez bucurii și împlinirii întregii comunități profesionale pe care o reprezentați.

Parafrazând tema de anul acesta putem spune, fără teama de a greși: Suntem, pentru că sunteți.

Adela Popa GHIȚULESCU

Din comunitate pentru comunitate

Am avut bucuria de a răspunde, în mod util, unor nevoi concrete ale familiilor din baza de date a asociației noastre. Astfel, dacă unii beneficiari au avut nevoie de scutece, de alimente sau de lapte praf și haine pentru copii, alte urgențe au constat în lipsa unui pat în care să se poată odihni micuții lor, care nu înțeleg întotdeauna posibilitățile financiare limitate ale părinților în asigurarea unui strict decent care să le facă mai frumoasă viața de zi cu zi. Întrucât a fost în puțină noastră, unele familii au primit câte un televizor, care să le ofere părinților ac-

cesul la informațiile din media, precum și desenele recreative pe care copiii le pot viziona de acum înainte.

Cu ajutorul voluntarului care ne-a fost alături, cu multă bunăvoință și cu energia necesară, am pășit în locuințele acestor familii și am încercat, pentru fiecare în parte, să oferim nu doar sprijinul de care aveau nevoie, ci și încurajarea că aceste vremuri care ne tulbură vor trece și vom îndrăzni să ne reluăm cursul firesc al existenței noastre.

Mulțumim celor care au oferit aceste resurse materiale, pentru că astfel am reușit să aducem un plus de calitate în viața acestor oameni, viața care - deși este presărată cu neajunsuri și greutăți - ne învață să rămânem solidari cu cei care au prea puțin pentru a putea zâmbi mai des!

Teodora BODA
Asistent social practicant

Ziua Mondială de Rugăciune

Forumul Ecumenic al Femeilor Creștine din Bihor a organizat Ziua Mondială de Rugăciune pentru Femei din anul 2021, pentru femeile creștine din VANUATU care au propus ca tema zilei de rugăciune să se bazeze pe pasajul Biblic după Matei: "Construim pe o temelie trainică" (7.24-27)

Ziua Mondială de Rugăciune pentru Femeii din VANUATU - stabilită de O.N.U. pentru prima zi de vineri din luna Martie, respectiv 5 Martie 2021, reunește prin mișcarea mondială o acțiune unită în rugăciune în toate comunitățile locale din întreaga lume.

Președinta Forumul Național al Femeilor Creștine din România, VINCZE JUDIT - pastor reformat -, a transmis invitații de participare, la acest eveniment, cu deosebită importanță pentru rostirea în comuniune a tuturor membrilor Comunităților Cultelor Religioase din Oradea.

S-a specifică faptul că situația de sănătate din fiecare țară, fiecare regiune, fiecare oraș și sat este încă sub impactul pandemiei și al restricțiilor impuse, pentru a realiza încetinirea transmiterii COVID-19.

Organizarea rugăciunilor nu a ignorat prevenirea și reducerea numărului de îmbolnăviri și s-a pus accept pe responsabilitatea participanților pentru respectarea condițiilor legale, stabilite de autoritățile guvernamentale în situații de alertă

Anul acesta organizatorul evenimentului a fost Parohia Romano-Catolică "Baratok" din Oradea.

Cuvintele prin care s-a prezentat predica au urmărit Psalmul 127: "Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba trudesce cei ce o zidesc. Dacă nu străjuiește Domnul o cetate, degeaba o păzește străjerul".

Comunitățile creștine din toate cultele religioase sunt puternice și s-au mobilizat pentru ca împreună cu celelalte confesiuni din întreaga lume, în același timp, să fie alături de femeile din Vanuatu, pentru ca să se înalțe în rugăciune spre Cerul Dumnezeiesc dorințele lor și pentru problemele vitale care necesită soluții și susținere pentru rezolvare din partea tuturor credincioșilor.

Problemele vitale pentru care s-au rugat femeile din VANUATU sunt:

- Dezvoltarea educației. Accesul în mod egal al băieților și fetelor la educația școlară;

- Educația școlară să fie obligatorie, cu calificare în diferite meserii pentru a dobândi aptitudini pentru a găsi loc de muncă;

- Reducerea șomajului și asigurarea de locuri de muncă;

- Elaborarea unor politici și programe de susținere și dezvoltare a zonelor rurale a producției agro-alimentare.

Vanuatu este o națiune din Oceanul Pacific de Sud, formată din aproximativ 80 de insule Port Vila Harbourside, capitala și centrul economic al națiunii, se află pe insula Efate. Orașul găzduiește Muzeul Național Vanuatu, care explorează cultura melanesiană a națiunii.

Menționăm că în acest an, ziua de rugăciune s-a realizat prin acțiuni, uimitor de ingenioase, de conectare, atât la nivel local, în Biserici, acasă împreună cu familia, în grupuri mici, cu prieteni din diverse confesiuni, respectând instrucțiunile de sănătate corespunzătoare restricțiilor.

În această situație toate femeile din toate confesiunile creștine s-au alăturat momentului și s-au rugat împreună prin susținerea preoților și pastorilor din Biserica Romano-Catolică, Biserica Ortodoxă Română, Biserica Reformată din Episcopia de pe lângă Piatra Craiului, Biserica Lutherană, Biserica Unitariană, Biserica Penticostală, Biserica Greco-Catolică.

Cu această ocazie mulțumim pastorilor și preacucernicilor preoți care prin celebrarea Sfințelor Liturghii au găsit momente de evlavie

și dăruire prin rugăciune pentru problemele femeilor din Vanuatu, astfel: Biserica "Sfântul Dumitru" din Sânmartin - paroh Alexandru Chivari, Biserica "Sfântul Mihail și Gavril" din Sântandrei - paroh Romulus Avram, Biserica "Sfântul Gheorghe" din Oradea - paroh Eduard Fischer, Biserica "Sfântul Dumitru" din Oradea - paroh Ernest Horvath, Biserica "Sfinții Trei Ierarhi" din Beiuș - paroh Zorel Zima, Biserica "Nașterea Maicii Domnului, Maria Steaua Evanghelizării" din Haieș - paroh Ștefan Madarași și Seminarul Teologic Greco-Catolic "Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan" din Oradea - rector Anton Cioba.

Se cuvine a transmite cuvinte de felicitări femeilor din Vanuatu pentru statutul lor de femeie, dar mai ales pentru dăruirea cu care își îndeplinesc misiunile multiple în întreaga viață, ca soție, ca mamă și ca muncitoare, îngrijindu-se și de creșterea și educarea copiilor familiei, în condițiile problemelor cu care se confruntă.

Ziua de Rugăciune Mondială a Femeilor dedicată femeilor din Vanuatu este dorința rostită în lumea întreaga pentru a primi de la Bunul Dumnezeu, bucuria de a trăi o viață fericită, cu sănătate în pace și bună înțelegere.

Miorița SĂTEANU

Ziua Mondială pentru Rugăciune în Parohia ”Schimbarea la Față” din Oradea

Textul principal biblic pe care s-a bazat tema din anul acesta a Zilei Mondiale pentru Rugăciune a Femeilor Creștine este: “Construim pe o temelie trainică” (Matei 7.24-27).

Fiindcă virusul actual nu ignoră, chiar dacă este ignorat, pentru a da un semnal de responsabilitate, respect și grijă la adresa Vieții, în acest an evenimentul a fost marcat într-un alt mod, mult mai discret. Așadar, anul acesta, spre deosebire de anii trecuți, nu am trecut la propriu pragul fraților noștri întru Domnul, nici nu am adresat acestora invitații, însă sperăm că rugăciunile noastre comune au trecut de orice obstacol.

În acest an în Oradea, în cadrul Bisericii Greco-Catolice, evenimentul a fost marcat în prima zi de vineri a lunii martie, în cadrul Sfintei Liturghii de dimineață, în Biserica Greco-Catolică „Schimbarea la Față” din Velența, păstorită de părintele protopop Gavril Buboi.

Părintele este cel care anul trecut a găzduit într-un mod exemplar acest eveniment. Toți cei prezenți, credincioși greco-catolici alături de frații întru Domnul din alte confesiuni, susținuți de părinții preoți și pastori, au petrecut împreună un timp valoros de har și comuniune.

Anul acesta, părintele protopop Gavril Buboi, pornind de la Evanghelia zilei, a subliniat importanța sprijinului pe care cu toții îl putem oferi prin intermediul rugăciunii celor care sunt supuși prigonirilor și

greutăților în întreaga lume, celor care strigă „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?”, în mod special în acest an femeilor din Vanuatu.

Concluzia acestui eveniment este conturată într-un mod foarte inspirat de îndemnul doamnelor din Vanuatu: – *Haideți să ne ridicăm și să ne clădim căminele, națiunile noastre și întreaga lume pe cuvintele care ne-au readus aminte despre regula de aur: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel” (Matei 7:12). Aceasta este fundația noastră solidă. Acesta este principiul fundamental al mesajului nostru din această zi.*

Laura OLOGU

Adorație Euharistică pentru vocații

Începând de joi seara, 4 martie 2021, ora 22.00, comunitatea seminarului orădean s-a reunit în rugăciune perpetuă în fața Sfântului Sacrament expus pentru o perioadă de 24 de ore pe Masa Sfântului Altar din Capela „Sfinții Trei Ierarhi”. Principala temă a Adorației Euharistice a fost rugăciunea pentru vocații.

Momentul spiritual a fost inițiat de către părintele spiritual, Anton Rus, seminaristii urmând ca pe

perioada celor 24 de ore, câte cel puțin două persoane să asigure permanența în Capela, rugându-se la intenția dată în fața Sfântului Sacrament. La finalul Sfintei Liturghii de vineri dimineața, părintele rector ne-a ținut un scurt cuvânt de învățătură în care a amintit faptul că în ziua respectivă este ziua mondială a rugăciunii pentru femeile de pe întreg mapamondul. Pe întreaga durată a zilei, Sf. Sacrament a rămas expus în capelă, putând să participe atât seminaristi cât și credincioși din exteriorul comunității seminarului, cu respectarea ordinelor de igienă impuse de legile în vigoare. Încheierea Adorației Euharistice a avut loc vineri seara la orele 22.00, rugăciunea de final fiind condusă de către părintele rector, Anton Cioba. De asemenea în capelă a fost expusă în această perioadă și statuia Preacuratei Fecioare de la Fatima, căreia i-am adresat rugăciunile noastre personale și pe care o rugăm să mijlocească pentru noi la Fiul Ei, Isus.

Cristos în mijlocul nostru!

REDAȚIA
www.seminaroradea.ro

Vizita părintelui vicar cu preoții în parohia ”Tuturor Sfinților”

În Duminica Înfricoșătoarei Judecăți, părintele Antoniu Chifor, vicar responsabil cu preoții, a vizitat Parohia „Tuturor Sfinților” din cartierul Ioșia, Oradea, încredințată fraților Comunității „Don Orione”.

La Masa Sfântului Altar au slujit alături de părintele vicar: părintele Ugo Bozzi, parohul comunității, părintele Gabriel Ciubotariu, vice paroh și părintele Valeriano.

În cuvântul de învățătură, părintele Antoniu a subliniat următoarele:

„Bilanțul comportamentului nostru creștin se face pornind de la ceea ce Domnul numește legea cea nouă: ”Oamenii vor ști ca sunteți discipolii mei dacă va iubiți unii pe alții”. Si evanghelia de azi ne ajuta sa concretizam aceasta porunca noua amintindu-ne ceea ce am făcut sau am omis sa facem: ”Am fost flamand si mi-ați dat sa mănânc, mi-a fost sete si mi-ați dat sa beau...”. Gesturile noastre zilnice, atunci când sunt făcute din iubire, in numele lui Isus, devin gesturi religioase, ofrande, jertfe. In timpul acestei întâlniri cu Cristos, Dumnezeu nu ne va ”judeca”. Noi ne vom fi judecat deja de-a lungul întregii noastre vieți. Dumnezeu ne va ajuta sa verificam daca am fost cu adevărat

oameni cu ceilalți. Scena judecății finale nu are drept scop sa ne umple de teama, ci este invitația sa ne preocupam de momentul prezent. Astăzi începe veșnicia!”.

A fost transmis salutul și binecuvântarea Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, tuturor credincioșilor.

Eugen IVUȚ

Vizita părintelui vicar cu preoții în parohia ”Sfânta Familie”

Parohia „Sfânta Familie” din Zalău s-a bucurat de vizita părintelui vicar responsabil cu preoții, Antoniu Chifor în Duminica de dinainte începerii Postului Mare.

La Sfânta Liturghie alături de părintele vicar au celebrat părintele Părău Valer, protopop de Zalău și paroh al comunității și părintele Mureșan Florin.

În cuvântul de învățătură părintele Antoniu Chifor a amintit faptul că: „Unii își exprimă credința raportându-se la ceilalți, le fac toate pentru a fi văzuți de ceilalți. Sunt însetați după elogiile din partea oamenilor. Alții își practică credința discret, în locul ascuns în care se află și Dumnezeu. Aceștia vor să întrețină o relație pe care o putem califica drept ascunsă cu Dumnezeu. Așadar se conturează două tipuri de persoane; cele care doresc să fie văzute de oameni și cele care caută bucuria unei relații personale și profunde cu Dumnezeu. Tatăl tău care vede în ascuns te va răsplăti. Isus ne invita să-l întâlnim pe Dumnezeu într-un loc ascuns. Unde se găsește acest loc? În inima fiecărui credincios

autentic, într-un colț intim unde se poate retrage pentru a se apropia de Dumnezeu.”

La finalul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii au fost transmise salutul și binecuvântarea Preasfinției Sale Virgil. Post sfânt și binecuvântat tuturor!

Eugen IVUȚ

Colectă de alimente în parohiile din Oradea

Caritas Eparhial Oradea demarează colecta de alimente *Deschide ușa inimii tale* în perioada **21 martie – 25 aprilie 2021**, în fiecare duminică din Postul Mare, în bisericile din Oradea: Catedrala ”Sfântul Nicolae”, Sanctuarul ”Maica Domnului”, Biserica ”Schimbarea la Față” – Velența, Biserica ”Sfânta Treime” – Nufărul și Biserica ”Sfântul Gheorghe” – Spital. Obiectivul colectei este strângerea de alimente în scopul sprijinirii copiilor și a familiilor aflate în dificultate sprijinite de asociație. Înainte de fiecare slujbă credincioșii pot lăsa la intrarea în biserică alimentele aduse de acasă. Voluntarii Caritas vor prelua alimentele donate. Mulțumim tuturor celor care ne vor sprijini în desfășurarea acestei colecte: credincioși, voluntari și preoți.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Alin CREȚU

Riscurile conversațiilor

De foarte multe ori oamenii sunt plictisiți, fapt care se reflectă în diferitele aspecte ale vieții lor, inclusiv în conversații.

Astfel se ajunge la situații în care dialogurile au loc doar pentru a umple timpul, nemaifiind utile, satisfăcătoare și calitative. Se schimbă doar cuvinte lipsite de sens, care par frumoase, devenind reflexe. Sunt uitate sau deviate conversațiile în care s-ar putea dezbate teme profunde, cu efect în co-evoluție, în urma cărora, partenerii de dialog ar pleca îmbogățiți simțind că și-au hrănit spiritul.

Începutul oricărei relații este dat de faptul conștientizării a ceea ce se întâmplă cu partenerii noștri de comunicare. Ne putem da seama de acest aspecte prin adresarea unor întrebări care să fie semnificative, să îi determine la dialog, să le fie utile pentru a se descoperi și a afla astfel care le sunt interesele. Este preferabil ca întrebările să aibă următoarele forme:

- Ce te pasionează?
- Cum vezi tu viața?
- Ce ai face dacă ai ști că nu ai greși

Ar fi de evitat atunci când avem convorbiri cu persoane necunoscute să îi întrebăm obișnuit:

- Ce mai faci?

Vom împiedica astfel primirea clasicului răspuns obișnuit, care nu va face altceva decât să închidă dialo-

gul sau să aducă informații irelevante.

De obicei, ceea ce ar fi putut fi o conversație circumstanțială, se modifică pe nesimțite într-una plăcută, de calitate. Cei care comunică pe aceste fundamente, bineînțeles că inițial sunt reticenți. Ulterior se deschid, vorbind despre propria lor viață.

Exersând, fiecare poate deveni specialist în adresarea întrebărilor. Atunci când se inițiază convorbiri cu persoane necunoscute, de ordinul minutelor, este bine să îi încurajăm să facă ceea ce își doresc, inclusiv hobby-urile. Așa se poate reuși, foarte ușor, lărgirea cercului de prieteni.

Este important determinarea cursului dialogului astfel încât să nu se producă stagnare, prin adresarea unor întrebări semnificative, care să stimuleze tiparele de gândire, cu efect în stimularea conversațiilor. Astfel veți găsi calea de a face să iasă ceea ce este mai frumos în oameni.

Ca o concluzie la cele afirmate mai sus, încercați ca pe mai departe să aveți cu cei cu care vorbiți dialoguri mai serioase.

Fiecare își poate pune întrebarea: dacă atunci când conversează se regăsește pe același palier cu cel cu care are dialogul sau dacă aduce în conversație ceva important?

Vizita Vicarului General la Seminarul "Sfinții Trei Ierarhi"

În seara zilei de marți, 16 martie, a.c., dat fiind că perioada Postului Mare a început, comunitatea seminariștilor orădeni a celebrat Calea Sfintei Cruci, amintindu-și de dureroasa Patimă a Domnului nostru Isus Cristos, încercând să trăiască această perioadă prin multă reflecție, asceză, rugăciune și meditație, atitudini care vor duce spre climax-ul Postului, înspre bucuria Învierii.

Astfel, Pr. Vicar General, Mihai Vătămănelu, OFM, a fost prezent în mijlocul comunității seminarului greco-catolic „Sfinții Trei Ierarhi”, fiind invitat să prezinte o meditație cu privire la perioada Postului Mare, punând accent atât pe trăirea acestuia, cât și pe alte aspecte cu privire la persoana Fiului lui Dumnezeu.

În cateheza și meditația sa, părintele Vicar a pornit de la un fragment biblic extras din Faptele Apostolilor, cap. II, 14-36, fragment cu privire la discursul Sfântului Apostol Petru în ziua Rusaliilor, prezentând ideea de frățietate întru Domnul și punând accent pe mărturia acestuia privind dumnezeirea persoanei lui Isus Cristos.

La finalul întâlnirii, părintele a lansat invitația de a împărtăși din meditațiile personale fiecare dintre cei prezenți, respectiv seminariștii comunității orădene, alături de părintele rector, Anton Cioba, părintele spiritual, Anton Rus, și fratele vice-rector, Mihai Miclăuș.

În urma reflecțiilor personale, ideile principale care au fost expuse au punctat nevoia și necesitatea de a conștientiza cu adevărat demnitatea noastră de frați întru

Cristos și de fii ai lui Dumnezeu. Această demnitate trebuie înțeleasă și trăită mai

ales în momentele de dezbinare, mânie, ceartă și ură ce prea adesea, din păcate, apar între oameni. Totodată, s-a punctat și nevoia de a trăi împreună atât momentele triste, cât mai ales cele de bucurie, dat fiind că bucuria se trăiește cel mai bine alături de cineva căruia putem să i-o împărtășim. Fiecare dintre noi suntem Temple ale Spiritului Sfânt, avem în noi dumnezeirea divină, bucuria de a fi în Domnul și Domnul în noi, iar astfel trebuie să învățăm să trăim conform acestei demnități.

În sfârșit, comunitatea seminarului i-a mulțumit părintelui Vicar pentru prezența sa, dar, mai ales, pentru cateheza, meditația și sfaturile date, asigurându-l de rugăciunile noastre și cerându-i ca, atunci când timpul va permite, să accepte invitația de a da o mărturie vocațională, o mărturie a vieții trăite în Cristos.

REDAȚIA

www.seminaroradea.ro

Rugăciune pentru victimele pandemiei

La inițiativa Președinților Conferințelor Episcopale din Europa s-a propus un lanț de rugăciune pentru victimele pandemiei de coronavirus, fiecărei țări din Europa fiindu-i dedicată o zi din Postul Mare pentru a celebra o Sfânta Liturghie.

Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, alături de un sobor de preoți, a celebrat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și Slujba Parastasului în Catedrala „Sfântul Nicolae”, pentru Preasfințitul Părinte Florentin, episcopul greco-catolic de Cluj-Gherla, adormit în Domnul, pentru toți preoții, călugării, călugărițele, credincioșii și credincioasele, victime ale acestei pandemii, joi 18 martie, a.c., zi dedicată României pentru a înălța aceste rugăciuni. De asemenea, preoții de pe întreg teritoriul Eparhiei de Oradea au celebrat Sfânta Liturghie și Parastasul la această intenție.

În multe ocazii, episcopii din întreaga Europă și-au unit vocile cu cea a Papei Francisc pentru a reitera apropierea Bisericii față de toți cei care se luptă din cauza coronavirusului: victimele și familiile lor, bolnavii și lucrătorii din domeniul sănătății, voluntarii și toți cei care sunt pe prima linie în acest moment delicat.

În Europa au fost peste 770.000 de oameni care

au murit din cauza Covid-19. Inițiativa, care implică toate Conferințele Episcopale ale Europei conform unui calendar, își propune să ofere un semn de comuniune și speranță pentru întregul continent: „noi episcopii Europei, noi toți suntem alături de comunitățile noastre creștine, de preoții noștri, recunoscători tuturor celor care continuă să se dedice oamenilor nevoiași, susținându-i cu cuvântul nostru și mai ales cu rugăciunea noastră, astfel încât să putem căuta împreună un viitor mai bun”, amintea președintele CCEE în mesajul acestei inițiative.

Eugen IVUȚ

Vizita la Vintere a conducerii Oficiului Național pentru Cultul Eroilor

Ca urmare a demersurilor și activității constante a parohiei Vintere de omagiere a eroilor neamului românesc și a colaborării inițiate în acest sens cu conducerea Ministerului Apărării Naționale și a Oficiului Național pentru Cultul Eroilor miercuri 3 martie a avut loc la Vintere o vizită a conducerii Oficiului Național pentru Cultul Eroilor.

Oaspeții au vizitat monumentul construit de către parohia Vintere și preotul paroh Florin Julia și sfințit cu ocazia Centenarului Marii Uniri de la 1 decembrie 1918. Acesta este cel mai înalt monument construit în țara noastră cu ocazia centenarului.

Echipa condusă de dl. colonel Claudiu Marin Bibiriță, a avut două obiective principale. Primul este înscrierea acestui monument în ansamblul monumentelor naționale și al doilea, privind posibilitatea unei colaborări în ideea amenajării unui muzeu militar în aer liber, la câțiva metri de actualul monument, pe locul unor vechi tranșee datând din vremea celui de-al doilea război mondial.

Dealtfel, ca un prim pas în această direcție, Oficiului Național pentru Cultul Eroilor a pus la dispoziția

preotului Florin Julia o serie de documente de arhivă privind luptele care au avut loc în zona localității Vintere.

Sigur că acest demers privind edificarea unui muzeu militar este unul anevoios, dar cu ajutorul Domnului, comunitatea din Vintere speră că va reuși să îl finalizeze.

Pr. Florin JULIA

Remember Tiberiu Ciorba...

Tiberiu Ciorba s-a numărat printre cei care s-au implicat și în reparația revistei *Vestitorul* după deschiderea datorată evenimentelor istorice din decembrie 1989.

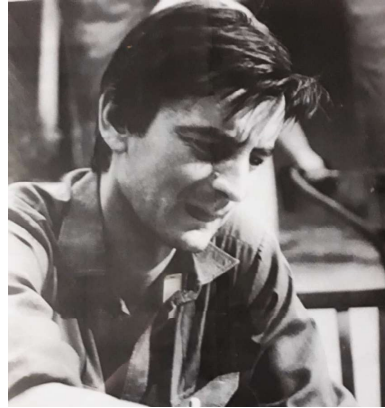
(Redacția)

Cine-ar crede că a murit în urmă cu 20 de ani? Cei care l-am cunoscut, nicidecum. Timpul, se știe atât de bine, nu are o valoare fizică. Decât pentru cei care-i cercetează exactitatea, durata, curgerea. Pentru ceilalți, ademeniți de trăiri și abisuri, e importantă doar cruzimea uneia dintre cele două forme apriorice ale sensibilității. Tocmai pentru că doar așa este posibilă lumea, dar, deopotrivă, și Tărâmul Celălalt. 20 de ani, o clipă sau, pur și simplu, nimic. Durata nu are nicio importanță dacă nu survine, asemenea unei reacții de apărare, amintirea.

Tiberiu Ciorba – îngândurat, ciupind corzile unei chitare, sorbind țigara, vorbind ușor precipitat despre un filosof sau despre un fleac, zâmbind mai totdeauna sardonice, poate înclaud că nu poate fi mai conciliant cu banalitatea, sfidând pegra cum un tehnocrat un poem de George Trakl, promițând că-l va dovedi pe Nietzsche, în germană, uluit de faptul că atâția mint că ar fi citit Critica rațiunii pure când, de fapt, n-au trecut de primele zece pagini din Prolegomene..., extaziat în tentaculele unui gând despre maieutica lui Socrate, furios că nu a găsit cea mai bună formulă de tehnoredactare a ultimului număr din Familia, neliniștit, poate, că epifaniile se vor fi epuizat cu mult înainte de Evul de Mijloc...

E foarte greu să-l prinzi într-o singură peliculă a memoriei, tocmai pentru că Tibi a fost un proteic, fără astâmpărul de-a se așeza, de-a se odihni și-a rumega ceea ce știa de-acum temeinic, proiectat, iar nu fixat, înotând într-un vortex de idei, preocupat să termine înainte de deadline o carte încredințată lui, de un autor sau altul, pentru a-i da cea mai potrivită haină, de a-i scrie cartea de identitate singulară și meritată prin care să se identifice după intrarea în existență materială, ca suport al spiritului ce i-a făcut necesară prezența. Un bărbat neașteptat de bine legat în armonia ființei, dincolo de sugestia unei fragilități de contact, poate utilizată drept momeală, drept unghi de fugă înspre labirintul neliniștilor sale.

Mefiențele lui aveau doar un singur scop, cât se poate de pragmatic, acela de a-l feri de prostie, de proștii ofensivi, mai precis, captați în pelicula lor de provinciali și geniałoizi refuzați de gloria convenită, conform unor amăgiri fără leac. Își bătea joc, ori de câte ori avea o clipă de răgaz, între două cafele fără zahăr, de reziduul ce-a rezultat, fără posibilitatea unui service, din Teodicee. Profund, stenic, comenta deriziunea lumii noastre cam la fel cum cucoanele dedulcite la poftele cărnii în tinerețile zburdalnice căutau, tomnatec,

mântuirea printr-o excesivă, aproape nevrotică reconsiliere cu transcendentul, angajând în cont personal un purgatoriu în apel.

Dar asta nu înseamnă nicidecum că ar fi fost un cinic, chiar dacă, prin inteligența lui ar fi fost în drept la

o cură zdravănă de mizantropie. O generozitate pură, fără angajamente colaterale, îi acompania spiritul critic, mereu într-o alertă ce suna strident, ultimativ. Deși a avut o viață nemilos de scurtă, o bună parte din ea a sacrificat-o cu plăcere, fiind angajat fără simbricie la Serviciul Public al Facerii de Bine. Oricine avea un ne-caz personal, ori de deslușit cine știe ce afront pe care Destinul nemilos i-l așternuse în cale, găsea în Tibi un tovarăș onest, empatic, gata să fie deranjat, angajând o discreție de care este capabil doar spiritul cu sictir față de mai tot ce ne bântuie confortul.

Poate că tocmai în siajul acestei disponibilități prea-umane stă cauza ce nu i-a permis să scrie și să ne lase, ca probă livrescă, urme ale inteligenței sale, ale talentului de eseist, ale iubirii devastatoare de carte (o iubire nu doar strict intelectuală, reflexivă, câtă vreme, ca manufacturier, Tibi a fost un meșter în legătoria de carte!). Capitol dintr-o carte pierdută (*Biblioteca Revistei Familia*, 2015) nu e decât un omagiu postum pentru un traseu cultural întrerupt la 11 martie 2001, un paragraf dintr-o operă văduvită de șansă.

A fost redactor al Revistei de cultură "Familia" mai bine de zece ani, iar în 1994, grație lui, am intrat în forma ce ne dă identitate și răsfațul gândului, cea de carte. Refuzând cu ostentație lucrul devenit obișnuită a avut orgoliul de-a călca, cât mai mult cu putință, pe acolo pe unde doar chemații Ideii pot nădăjdui. Silueta lui ușor legănată într-un mers energic ne permite să-l zărim și să-l regăsim dincolo de orice cenzură a timpului și de atotputernicia eternității.

20 de ani? O paranteză. Este cât se poate de viu timpul ce l-am celebrat împreună!

Redacția Familia
www.ebihoreanul.ro

Să construim împreună - Centru Pastoral în Stâna de Vale

După cum bine știți, Episcopia noastră dorește să construiască un Centru Pastoral în Stâna de Vale, de care cu toții vom putea beneficia în viitor. Pentru mai multe detalii acesăți linkul: <https://www.egco.ro/2020/12/17/lasati-copiii-sa-vina-la-mine-matei-1914/>

Pentru a realiza acest obiectiv, avem nevoie și de sprijinul dumneavoastră, puteți face acest demers prin completarea formularului 230, donând 2% din impozitul anual, contribuind astfel la realizarea acestui frumos proiect. Puteți descarca formularul aici: <https://drive.google.com/file/d/1x2jCI87-GlkNFPvjEETFgrR9xej5dQc1/view>

Cei care doresc să contribuie și altfel, la acest proiect care va fi o „oază” pentru formarea și educarea copiilor și tinerilor, și în același timp deschis tuturor celor care iubesc

natura, pot suține la edificarea acestei construcții donând în contul: **RO25RNCB0032046483240048**, deschis la Banca Comercială Română.

Vă mulțumim pentru că ne sunteți alături!

Biroul Pastoral

Redirecționează 3,5% din impozitul pe venit și hai să construim împreună o Grădiniță pentru comunitate!

Scopul campaniei din acest an este construcția unei grădinițe noi, grădinița Frențiu, în Cartierul Tineretului
Atenție!

Formularul 230 poate fi completat doar de către persoanele fizice care au realizat în anul 2020 venituri din salarii și asimilate acestora precum și venituri din pensii. Persoanele fizice care realizează venituri în mod individual sau într-o formă de asociere pot completa **Declarația 200**.

Formularul 230 se poate completa *online* la următoarea adresă:
<https://www.caritaseparhial.ro/campania-trei-virgula-cinci-la-suta>

Suține proiectele Asociației Caritas Eparhial Oradea

Fiecare dintre serviciile noastre sunt susținute de comunitate, fiind finanțate prin proiecte, sponsorizări sau donații individuale. Ajută-ne să ne îndeplinim misiunea de a-i ajuta pe cei care au nevoie de sprijinul nostru.

**Scanează
pentru a accesa
www.caritaseparhial.ro
și vezi cum poți ajuta!**

